

Europaavtalet? För det fallet att domstolen besvarar denna fråga nekande hänskjuts följande fråga för tolkning:

2. Ska bestämmelserna i punkt 1 i den del av bilaga V i akten om villkoren för Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen som beträffar konkurrensregler tolkas så, att det aktuella statliga stödet utgör ett nytt stöd i den mening som avses i punkt 1 andra stycket i denna bilaga? För det fallet att denna fråga besvaras jakande: Ska bestämmelserna i artiklarna 107 och 108 FEUF (tidigare artiklarna 87 och 88 EG) avseende statligt stöd samt bestämmelserna i förordning nr 659/1999⁽¹⁾ tillämpas på sådant nytt stöd?

a) För det fall att denna fråga besvaras nekande är det nödvändigt att besvara följande fråga: Ska bestämmelserna i punkt 1 i bilaga V till anslutningsakten tolkas så, att de behöriga nationella myndigheterna inte kan kräva återbetalning av ett statligt stöd såsom det i målet vid den nationella domstolen innan kommissionen har meddelat ett beslut genom vilket det aktuella statliga stödet förklaras oförenligt med den gemensamma marknaden?

b) För det fall att ovannämnda fråga besvaras jakande: Ska kommissionens beslut av den 15 december 2009 som ingetts till Varhoven administrativen sad (högsta förvaltningsdomstolen) uppfattas som ett negativt beslut beträffande ett olagligt stöd i den mening som avses i artikel 14 i förordning nr 659/1999?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1)

Talan väckt den 31 maj 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Tjeckien

(Mål C-269/11)

(2011/C 232/31)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Lozano Palacios och M. Šimerdová)

Svarande: Republiken Tjeckien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Tjeckien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 306–310 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt genom att i enlighet med artikel 89 i lag nr 235/2004 om mervärdesskatt tillämpa den särskilda ordningen avseende mervärdesskatt för resebyråer vid försäljning av turisttjänster till personer som inte är resande, och

— förplikta Republiken Tjeckien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I Republiken Tjeckien tillämpas den särskilda ordning avseende mervärdesskatt som gäller för resebyråer enligt artiklarna 306–310 i rådets direktiv 2006/112 inte enbart vid försäljning av turisttjänster till resande utan också vid försäljning av turisttjänster till personer som inte är resande. I Republiken Tjeckien är den särskilda ordningen, i enlighet med artikel 89 i lag nr 235/2004 om mervärdesskatt, också tillämplig när en resetjänst tillhandahålls en juridisk person som säljer denna tjänst vidare till andra resebyråer. Kommissionen anser att detta strider mot artiklarna 306–310 i direktiv 2006/112, enligt vilka den särskilda ordningen för resebyråer enbart ska tillämpas när resetjänsten tillhandahålls resande. Såväl lydelsen i artiklarna 306–310 i direktiv 2006/112 som det syfte som eftersträvas i dessa bestämmelser stöder kommissionens ståndpunkt.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulio tis Epikrateias (Högsta förvaltningsdomstolen, Grekland) den 31 maj 2011 — Techniko Epimelitirio Ellados (TEE) m.fl. mot Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon

(Mål C-271/11)

(2011/C 232/32)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulio tis Epikrateias (Högsta förvaltningsdomstolen)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Techniko Epimelitirio Ellados (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouchon Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukakis, Georgios Oikonomopoulos, Ilias Iliadis, Ioannis Tertigkas, Panellinos Syllogos Aerolimenikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Efthimiou, Eleni Saatsaki

Motpart: Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon (ministern för inrikesfrågor, offentlig förvaltning och decentralisering, transport- och kommunikationsministern, ekonomi- och finansministern)

Tolkningsfrågor

1. Kan den nationella lagstiftaren, enligt artikel 2 i förordning nr 2042/2003, i förening med bestämmelse M.B.902 b punkt 1 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till nämnda förordning, och mot bakgrund av vad som föreskrivs i bestämmelse AMC M.B.102 c punkt 1 (nr 1.1–1.4, 1.6 och 1.7) i

- kapitel A i avsnitt B i bilaga I till Easas beslut nr 2003/19/RM/28.11.2003 om godtagbara sätt att uppfylla kraven i förordning nr 2042/2003, vid fastställandet av kompletterande bestämmelser för att genomföra nämnda förordning fördela arbetet med att inspektera luftfartyg, med avseende på certifieringen av att gällande luftvärdighetskrav är uppfyllda, mellan flera särskilda kategorier/typer av inspektörer som var och en ansvarar för kontrollen av luftfartygets luftvärdighet enbart med avseende på ett visst område? Är i synnerhet en sådan nationell bestämmelse som den som är aktuell i målet, genom vilken det har inrättats luftvärdighetsinspektörer (Airworthiness and Avionics Inspectors), flygverksamhetsinspektörer (Flight Operations Inspectors), kabinsäkerhetsinspektörer (Cabin Safety Inspectors) och inspektörer av examensbevis och certifikat (Licensing Inspectors), förenlig med förordning nr 2042/2003?
2. Om föregående fråga besvaras jakande, ska bestämmelsen i artikel M.B.902 b punkt 1 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordning nr 2042/2003 tolkas så, att all personal som har fått i uppgift att inspektera ett luftfartygs luftvärdighet enbart med avseende på ett visst område måste ha fem års erfarenhet inom alla de områden som syftar till att säkerställa luftfartygets fortsatta luftvärdighet, eller räcker det med fem års erfarenhet med avseende på de enskilda arbetsuppgifter som personen har tilldelats och den specialisering som vederbörande har?
  3. Om svaret på denna fråga är att det räcker att inspektörerna har fem års erfarenhet med avseende på de specifika arbetsuppgifter som dessa har tilldelats, ska då en sådan nationell bestämmelse som den som är aktuell i målet, enligt vilken luftvärdighetsinspektörerna (Airworthiness and Avionics Inspectors), vilka ansvarar för övervakning av och tillsyn över flyginstrument, godkännande av underhållsorganisationer och luftfartygsoperatörer i enlighet med instruktionerna i Icaos handbok dok. 9760, måste ha minst fem års erfarenhet från en underhållsverkstad för luftfartyg och ha arbetat med luftfartygsunderhåll, anses vara förenlig med bestämmelse M.B.902 b punkt 1 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordning nr 2042/2003, i vilken det föreskrivs att inspektörerna ska ha "åtminstone fem års erfarenhet av fortsatt luftvärdighet"?
  4. Om föregående fråga besvaras jakande, ska en sådan nationell bestämmelse som den som är aktuell i målet, vilken likställer personer som innehar ett certifikat för luftfartygsunderhåll, i den mening som avses i Del 66 (bilaga III) i nämnda förordning, med personer som har ett examensbevis över högre utbildning på flygnavigrationsområdet, genom att föreskriva att båda grupperna ska ha erfarenhet från en underhållsverkstad för luftfartyg för att kunna certifieras som luftvärdighetsinspektörer, anses vara förenlig med förordning nr 2042/2003?
  5. Ska, i enlighet med bestämmelse M.B.902 b punkt 1 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordning nr 2042/2003, och även mot bakgrund av bestämmelse AMC M.B.102 c punkt 1 nr 1.4 och nr 1.5 i kapitel A i avsnitt B i bilaga I till Easas beslut nr 2003/19/RM/28.11.2003 om godtagbara sätt att uppfylla kraven i förordning nr 2042/2003, praktisk erfarenhet som eventuellt har förvärvats under studier för att avlägga relevant akademisk examen ingå i den femåriga erfarenheten på luftvärdighetsområdet, eller räknas enbart erfarenhet som har förvärvats på fältet, fristående från studierna och till och med efter avslutade studier och efter det att relevant examen har avlagts?
  6. Avses, enligt samma bestämmelse i förordning nr 2042/2003, med fem års erfarenhet på luftvärdighetsområdet även erfarenhet som har förvärvats genom att, tidigare och innan nämnda förordning trädde i kraft, eventuellt utföra uppgiften att inspektera luftvärdigheten hos luftfartyg?
  7. Krävs det, enligt bestämmelse M.B.902 b punkt 2 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordning nr 2042/2003, för att innehavaren av ett certifikat för luftfartygsunderhåll enligt Del 66 (bilaga III till förordning nr 2042/2003) ska väljas ut till inspektör, att personen har genomgått ytterligare utbildning inom områden som avser luftfartygs luftvärdighet innan vederbörande väljs ut, eller räcker det att personen har genomgått sådan utbildning efter det första urvalet, men innan vederbörande träder i tjänst som inspektör?
  8. Kan det, enligt bestämmelse M.B.902 b punkt 3 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordning nr 2042/2003, vari det föreskrivs att personal som utför inspektioner med nödvändighet ska ha "formell utbildning för underhåll av flygmateriel", anses att ett utbildningssystem som har inrättats av den nationella lagstiftaren och som har följande särdrag utgör sådan utbildning: i) utbildningen erbjuds efter det att inspektörerna först har valts ut enbart på grundval av sina formella kvalifikationer, ii) utbildningen varierar inte beroende på de formella kvalifikationer som innehas av de personer som först har valts ut till inspektörer, och iii) inom ramen för detta utbildningssystem föreskrivs inte några förfaranden och kriterier för att bedöma eleven eller något slutprov för att styrka elevens lämplighet, när vederbörande har slutfört sin utbildning?
  9. Utgör, enligt bestämmelse M.B.902 b punkt 4 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordning nr 2042/2003, vari det föreskrivs att personal som utför inspektioner ska ha "en befattning med lämpligt ansvar", ställningen i hierarkin en nödvändig förutsättning för att certifieras som inspektör, i den mening som avses i Del 66 (bilaga III) i nämnda förordning, att det krävs att man har haft en hög befattning under tidigare yrkesverksamhet, eller ska ovan nämnda bestämmelse i förordning nr 2042/2003, även mot bakgrund av bestämmelse AMC M.B.902 b punkt 3 i kapitel A i avsnitt B i bilaga I till Easas beslut nr 2003/19/RM/28.11.2003, tolkas så, att det, efter det att en person först har valts ut till inspektör, är nödvändigt att ge vederbörande en befattning inom den myndighet som är behörig att granska luftvärdigheten hos luftfartyg som ger personen behörighet att teckna firma för myndighetens räkning?

10. Om ovan nämnda bestämmelse M.B.902 b punkt 4 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordningen ska tolkas på sistnämnda sätt, kan — enligt dess lydelse — en bestämmelse i den nationella rätten som föreskriver att certifieringen av inspektören ska ske efter det att vederbörande har avslutat sin teoretiska och praktiska utbildning, från vilken tidpunkt inspektören får utföra granskningar av luftvärdigheten hos luftfartyg genom att ensam underteckna de handlingar som avser granskningen och vidta åtgärder som är rättsligt bindande för den behöriga myndigheten, anses uppfylla det krav som uppställs i förordningen?

11. Alltjämt för det fall bestämmelse M.B.902 b punkt 4 i kapitel I i avsnitt B i bilaga I till förordning nr 2042/2003 ska tolkas på det andra av de två sätt som angetts ovan, är en sådan nationell bestämmelse som den som är aktuell i målet, enligt vilken kravet på "tidigare befordran och anställning som ansvarig för en underhållsverkstad för luftfartyg" enbart utgör en merit för den personal som först har valts ut till luftvärdighetsinspektörer, förenlig med ovan nämnda bestämmelse i förordningen?

12. Var den nationella lagstiftaren, enligt förordning nr 2042/2003, i vilken det inte föreskrivs huruvida och på vilka villkor en person, som innan förordningen trädde i kraft utförde en inspektörs uppgifter för att kontrollera luftvärdigheten hos luftfartyg, har rätt att fortsätta att utföra dessa uppgifter även efter förordningens ikraftträdande, skyldig att föreskriva att den som utförde sådana uppgifter vid den tidpunkt då förordningen trädde i kraft (eller eventuellt tidigare) automatiskt ska certifieras som inspektör på nytt, utan att omfattas av ett föregående urvals- och bedömningsförfarande, eller ska förordning nr 2042/2003, vilken syftar till att förbättra luftfartygsoperatörernas säkerhet och inte till att föreskriva yrkesmässiga rättigheter för anställda vid de myndigheter som är behöriga att granska luftvärdigheten hos luftfartyg i medlemsstaten, tolkas så, att medlemsstaterna enbart har möjlighet, om de anser det lämpligt, att fortsätta att som inspektörer för granskning av luftvärdigheten hos luftfartyg anställa personer som utförde en inspektörs uppgifter innan förordningen trädde i kraft, trots att personerna inte uppfyller de krav som föreskrivs i förordningen, även mot bakgrund av vad som i det avseendet föreskrivs i bestämmelse M.B. 902 b punkt 4 i kapitel A i avsnitt B i bilaga I till Easas beslut nr 2003/19/RM/28.11.2003?

13. Om det slås fast att medlemsstaterna, enligt förordning nr 2042/2003, är skyldiga att automatiskt certifiera personer som inspektörer på nytt, utan något urvalsförfarande, när dessa personer utförde en inspektörs uppgifter innan förordningen trädde i kraft, är då en sådan nationell bestämmelse som den som är aktuell i målet, vilken föreskriver att dessa personer, för att på nytt kunna certifieras som inspektörer, faktiskt ska ha utfört en inspektörs uppgifter inte vid den tidpunkt då förordningen trädde i kraft, utan vid den senare tidpunkt då den aktuella nationella bestämmelsen trädde i kraft, förenlig med förordningen?

Talan väckt den 9 juni 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-293/11)

(2011/C 232/33)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou och C. Soulay)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastslå att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 306–310 i direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾, genom att den har tillämpat de särskilda mervärdesskattebestämmelserna med avseende på resebyråer i de fall där resetjänsterna sålts till en annan person än den resande,

— förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Bestämmelserna avseende resebyråer är endast tillämpliga på sådana tjänster som tillhandahålls de resande direkt enligt de flesta språkversioner av direktivet. Även den engelska språkversionen i vilken, i en enda punkt, ordet kund (customer) används, skulle sakna mening om den inte uteslutande var tillämplig på de resande. Detsamma följer om man jämför samtliga därmed sammanhängande bestämmelser (systematisk tolkning). Samma slutsats kan även dras efter en historisk tolkning, eftersom mervärdesskattedirektivet innebär "en kodifiering av sjätte direktivet, utan att dess föremål förändrats". Vad beträffar en teleologisk tolkning, är det som är av betydelse att dubbelbeskattning av resebyråerna i vissa medlemsstater inte är tillåten (med undantag för avdrag vid en extensiv tolkning av bestämmelserna avseende resebyråer). En enskild medlemsstat har inte rätt att kringgå nämnda begränsningar i direktivet utan att det först görs en officiell ändring.

⁽¹⁾ EUT L 347, av den 11.12.2006.

Talan väckt den 10 juni 2011 — Republiken Italien mot Europeiska unionens råd

(Mål C-295/11)

(2011/C 232/34)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri och S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska unionens råd